

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Til hr. Claus Larsen-Jensen, der spørger, hvad forskellen er i øjeblikket: Forskellen er bl.a., at hvis vi tager den kickstart, som den danske regering præsterede i 1993, den udmærkede udvidelse af finanspolitikken, jamen så ville den ikke have været mulig, den er ikke mulig i euromedlemskabet. Der kræves et underskud på maksimalt 3 pct. af BNP. Med den kickstart røg vi op på omkring 4 pct. af BNP. Så ved jeg godt, at tilhængerne siger: Jamen vi kunne godt have fået lov alligevel. Og der er alle mulige filerier, der bliver gjort.

Men sandheden er, at der ligger nogle helt, helt klare bindinger på finanspolitikken. Og jeg synes da, man skal være klar over, at der er forskel på den situation, man kommer ind i, hvis man kommer med i ØMU'en, og hvis man ikke gør det.

Lad mig komme med et andet eksempel. Jeg vil godt citere fra et Ritzau-telegram fra ikke så længe siden, hvor man siger, at hvis de tyske lønstigninger bliver for høje, så siger den portugisiske centralbankdirektør, at så bliver Centralbanken nødt til at gribe ind i de tyske lønstigninger; en helt klar trussel til de tyske parter på arbejdsmarkedet om, at man bliver nødt til at gribe ind, hvis lønstigningerne bliver for høje af hensyn til inflationen.

Det vil sige, at der bliver langt kraftigere politiske indgreb, hvis man mener, at inflationen bliver for høj, og det er jo indlysende nok, at hvis man har en fælles valuta, så bliver der nødt til at være langt mere styr på den økonomisk-politiske udvikling i de forskellige EU-lande.

Så til spørgsmålet omkring udvidelsen. Så hævder både De Konservative og Venstre, at man godt både kan udvide og få ØMU'en til at fungere.

Jeg mener, at man er for optimistisk med hensyn til det, for ØMU-projektet er et enormt projekt. Udvidelsen er et enormt projekt. Hvis man tror, at ØMU-projektet er noget, der bare sådan glider gelinde, så er man efter min vurdering meget naiv. Og i den praktiske verden er der altså forskel på, om man skal bruge sin energi på den enorme opgave, der er i at skabe en ny sikkerhedspolitik, og så det at få ØMU'en til at fungere.

Betyder det noget for Danmark? Jeg mener faktisk, at hvis Danmark siger nej, kan vi skabe det fleksible europæiske samarbejde, som for-

mig at se er en nødvendig forudsætning for at få udvidelsen på plads. Vi ved godt, at de øst- og centraleuropæiske lande ikke kan blive medlemmer af ØMU'en med det samme. Efter min vurdering skal de alligevel kunne være med i EU-samarbejdet.

Det vil sige, at vi er nødt til at arbejde meget mere bevidst med det, man kalder glidende medlemskab, og dér er man nødt til at arbejde med det, vi i SF kalder »et Europa i flere rum«, større fleksibilitet, og da kan et dansk nej bane vejen for en sådan europæisk konstruktion. Det mener vi er vigtigt.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne stille tre spørgsmål til hr. Holger K. Nielsen på baggrund af de tre hovedpunkter, hr. Holger K. Nielsen angav for at være imod eller anbefale et nej.

Det første var de vidtgående politiske konsekvenser. Vi har nu hørt om kickstart. Jeg vil bede om nogle eksempler. Jeg forstår, at flere ordførere er på banen nu, så det behøver jeg ikke at gå mere ind i.

Men jeg vil gerne bede hr. Holger K. Nielsen om at besvare ét spørgsmål her. Det forlyder ofte ude i debatten blandt folk, at EU vil kunne gå ind og blande sig i den danske folkepen- sion f.eks. Vil hr. Holger K. Nielsen bekræfte, at Danmark bare som et absolut tænkt eksempel i realiteten kunne gå ud og fordoble folkepen- sionen, hvis man bare sørgede for at kradse pengene ind til det via det at forhøje skatterne? Jeg vil lige understrege, at det ikke er et konkret forslag fra CD, og jeg tror heller ikke fra mange andre. Men det er den måde, det hænger sammen på. Det drejer sig om finansiering.

Det næste, jeg vil spørge om, er i forbindelse med, at hr. Holger K. Nielsen sagde, at det er dårligt for demokratiet. Vil hr. Holger K. Nielsen dog bekræfte, at hvor det tidligere var Deutsche Bundesbank, der fastsatte betingelserne, så er det nu et råd af ministre og nationalbankdirektører, og at man kunne være flink og kalde det et skridt i retning af en demokratisering?

Og det tredje, som flere ordførere har været inde på: Europrojektet kræver kræfter, siger hr. Holger K. Nielsen, det kan blive farligt for udvidelsen. Jamen europrojektet har jo kørt i månedsvis og er i fuldt sving. Det vil næppe bremse udvidelsen i forhold til Østlandene i Europa, at Danmark overvejer et ja eller et nej. Det er